

Miroslav Vystrčil, Retrospektiva / Retrospektive

GAVU – Velká galerie / Grosse Galerie

29. 6.–17. 9. 2017

Kurátoři / Kuratoren: Marcel Fišer, Petra Widžová

Ve středu 13. září v 17.00 komentovaná prohlídka s kurátory výstavy.

Postava / Figur, kol. / um 1960, kov / Metall, GAVU Cheb

Václav Živec, Jan Slavík, Pomník legionáře Josefa Jonáše u hájovny Na Lísku nedaleko Berouna / Denkmal des Legionärs Josef Jonáš, 1928

GAVU – Opus magnum

29. 6.–17. 9. 2017

Kurátor / Kurator: Marcel Fišer

Ve středu 20. září v 17.00 přednáška Marcela Fišera Umění v Berouně k vydání stejnojmenné knihy.

Sochař Miroslav Vystrčil (1924–2015) patří k silné generaci, která začala studovat hned po druhé světové válce, na scénu však vstoupila až s několikaletým zpožděním poté, co se v druhé půli 50. let začaly alespoň mírně uvolňovat politické poměry. Vystrčil se na tomto nástupu přímo podílel. Už v r. 1955 byl zastoupen na důležité Výstavě jedenácti (výstavní síň Ars), Sestava umělců, která se zde objevila, se pak stala jádrem skupiny Máj 57, jejichž prvních tří výstav se zúčastnil. Představil na nich akty v sádře podobného rázu, jaké najdeme u dalších členů Máje M. Chlupáče či Z. Palcra. Na začátku 60. let však modelovanou figuru opustil a začal používat kov a svařování. Tento posun odpovídal aktuálním trendům ve světovém sochařství, které tehdy doputovaly i k nám. Někdy měly jeho sochy zcela abstraktní ráz, přesto stále převažovala figura. Jedna linie tvorby se nesla v duchu novodobého primitivismu, druhá měla podobu elegantní modernistické zkratky ženského těla. V 60. letech se účastnil hned několika důležitých událostí, ať už to byla první česká výstava pod širým nebem Socha 1964 (OG Liberec) nebo sochařské sympozium v Hořicích (1968) a byl také členem Klubu konkretistů. Bilanci této etapy vystavil v Galerii Fronta v roce 1970 s katalogem, do něhož mu napsala text Ludmila Vachtová. Tato výstava představuje v jeho tvorbě i určitý mezník: od té doby se už volnou tvorbou zabýval jen sporadicky a zcela převážily realizace pro veřejný prostor. Soustředil se na specifický typ zakázek – na kašny a pítka. Ty nejvýznamnější dodnes najdeme například u stanice metra Malostranská nebo na nádraží Praha-Holešovice. V 60. letech navrhl několik pozoruhodných filmových plakátů. Výstava je uspořádána ve spolupráci s GVU Náchod a vychází z ní malá autorova monografie.

Der Bildhauer Miroslav Vystrčil (1924–2015) gehört zu der starken Generation, die direkt nach dem Zweiten Weltkrieg zu studieren begann, die Szene der Kunst jedoch erst mit einer mehrjährigen Verspätung betrat, als sich die politischen Verhältnisse in der zweiten Hälfte der 50er Jahre zumindest ein wenig zu lockern begannen. Vystrčil war an diesem Prozess als Mitglied der wichtigen Gruppe Mai 57 direkt beteiligt. Zu Beginn der 60er Jahre löste er sich von der modellierten Figur und begann in Metall mit der Technik des Schweißens zu arbeiten. Diese Verschiebung entsprach den aktuellen Trends in der weltweiten Bildhauerei, die damals auch bis in die Tschechoslowakei gelangten. Manchmal hatten seine Skulpturen einen völlig abstrakten Charakter, trotzdem überwog jedoch immer die Figur. Eine Linie seines Schaffens bewegte sich im Geist eines neuzeitlichen Primitivismus, die andere hatte die Gestalt eines eleganten modernistischen Kürzels des weiblichen Körpers. Vom Ende der 60er Jahre an beschäftigte er sich mit freiem Schaffen vor noch sporadisch, es überwogen völlig Realisierungen für den öffentlichen Raum, namentlich verschiedenste Brunnen.

Nedaleko Berouna pod vrchem Děd na nádherné vyhlídce směrem k Brdům se nachází hájovna, kde své dětství prožil legionář Josef Jonáš. V roce 1928 mu zde byl postaven originální pomník, jehož autory jsou Václav Živec (1893–1982), známý především jako zakladatel české výtvarné pedagogiky, a Jan Slavík (1903–1949), tehdy ještě žák Pavla Janáka na pražské Uměleckoprůmyslové škole. Dnes jsou téměř zapomenuti stejně jako tento pomník, zlikvidovaný na začátku války. Jeho originální koncepce má blízko k architektuře českého funkcionalismu, k němuž se zde pětadvacetiletý architekt poprvé přihlásil. Místo s krásnou vyhlídkou jej dovolilo pojmout jako vlnkový stožár prodlužující vertikálu betonového soklu. Na jeho vrcholu byla v kvádrovém výřezu umístěna realisticky pojatá Jonášova busta od Václava Živce, oživená motivem dýmky výrazně se uplatňující v siluete pomníku. Černá patina busty korespondující s barvou stožárové konstrukce efektně kontrastovala s kotoučem z červeného rubínového skla, který kompozici dotvářel. Tento motiv byl odvozen z oblasti avantgardní typografie, k níž měli oba autoři blízko. Červený kruh najdeme ve 20. letech u El Lisického nebo Lajose Kassáka, u nás jej mnohokrát použil Karel Teige. Stejně zajímavé je i užití stožáru s československou vlajkou. Ten pomníku dodává nejen slavnostní charakter, ale po obsahové stránce také vyjadřuje pozici legií, které byly vnímány jako jeden z pilířů první republiky, a po stránce formální zase odkazuje na moderní estetiku funkcionalismu. Když o dva roky později Slavík vytvořil svůj první dům, berounskou funkcionalistickou vilu pro spisovatele Františka Hampla (mj. autora textu v publikaci, která vyšla k odhalení pomníku), umístil k ní i vlnkový stožár!

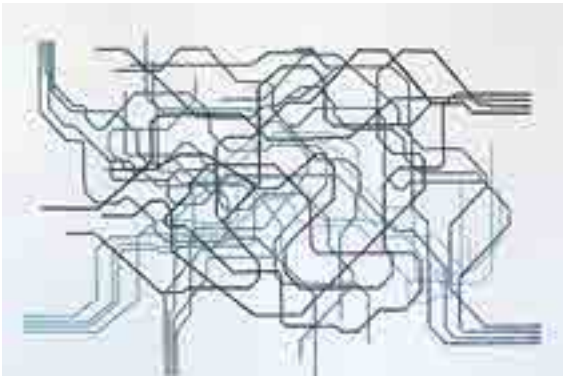
Unweit von Beroun befindet sich das Hegerhaus, in dem der Legionär Josef Jonáš seine Kindheit verbrachte. Im Jahr 1928 wurde diesem hier ein originelles Denkmal gesetzt, dessen Autoren Václav Živec (1893 -1982), der Begründer der tschechischen Kunsterziehung, und der Architekt Jan Slavík (1903 -1949) waren. Heute sind diese fast ebenso vergessen wie jenes Denkmal, das zu Beginn des Krieges liquidiert wurde. Seine originelle Konzeption steht der Architektur des tschechischen Funktionalismus nahe, zu dem sich der junge Architekt hier erstmals bekannte. Der Standort mit der schönen Aussicht erlaubte es ihm, das Denkmal als Fahnenmast zu konzipieren, der die Vertikale des Betonsokkel verlängert. An seiner Spitze befand sich eine realistisch konzipierte Büste von Václav Živec. Deren schwarze Patina, die mit der Farbe der Mastkonstruktion korrespondierte, stand in einem effektvollen Gegensatz zu der Scheibe aus roten Rubinglas, die die Komposition vollendete. Dieses Motiv entstammte dem Bereich der avantgardistischen Typografie, zu der beide Künstler eine enge Beziehung hatten, etwa den Buchumschlägen Karel Teiges. Der Mast mit der tschechoslowakischen Flagge verlieh dem Denkmal nicht nur einen feierlichen Charakter, sondern brachte inhaltlich auch die Position der tschechoslowakischen Legionen zum Ausdruck, die als einer der Pfeiler der Ersten Tschechoslowakischen Republik wahrgenommen wurden, und auf der formalen Seite verwies er wiederum auf die Ästhetik des Funktionalismus.

Pavel Šebek, Petr Emptych, ABC2

GAVU – Malá galerie / Kleine Galerie

1. 7.–3. 9. 2017

Kurátor / Kurator: Jiří Gordon

Pavel Šebek, MU2, 2011, 100 x 140 cm, akryl, plátno / Acryl, Lnw.

Petr Emptych, Bauhaus, 2013

V rámci letošního festivalu Graffiti Boom 08 se představuje dvojice autorů, kteří se zabývají jak intervencemi do veřejného prostoru, tak i klasickou malbou. Petr Emptych (1986) bude zastoupen několika typy akcí. Některé se kriticky vztahují k objektům průmyslových hal a tranzitních překladišť, jež zamořují okolí měst, jindy pracuje s venkovským prostředím a s balíky slámy, zabaleny do umělohmotných fólií. Komponuje z nich krajinné monumenty a tyto sestavy pak dále natírá barvou a různě prořezává, aby se uplatnily z dálkových pohledů. Na vsudypřítomnost reklamy reaguje rozmýváním tisků na billboardech do abstraktních kompozic. U Pavla Šebka (1989) je téma výstavy primárně zaměřeno na železniční prostředí, které ho provází od raného dětství až do současnosti. Objevuje se i na jeho obrazech, realistických i těch abstraktních, které jsou inspirovány mapovými schémata tratí. Obrazy na výstavě doplňují třírozměrné artefakty opět z prostředí železnic.

Im Rahmen des diesjährigen Festivals Graffiti Boom 08 stellen sich zwei Künstler vor, die sich sowohl mit Interventionen in den öffentlichen Raum, wie auch mit klassischer Malerei befassen. Petr Emptych (*1986) wird durch mehrere Typen von Aktionen vertreten sein. Einige nehmen kritisch Bezug auf Objekte von Industriehallen und Umladestationen für den Transitverkehr, wie sie die Umgebung der Städte verunstalten, ansonsten arbeitet er mit dem ländlichen Milieu und mit in Kunststofffolien gepackten Strohballen. Er komponiert aus ihnen Landschaftsmonumente und diese Kompositionen streicht er dann weiter mit Farbe an und schneidet sie verschieden zurecht, um sie so aus der Fernsicht zur Geltung zu bringen. Auf die Allgegenwart der Reklame reagiert er, indem er das Gedruckte auf den Billboards zu verwaschenen abstrakten Kompositionen deformiert. Bei Pavel Šebek (*1989) ist das Thema der Ausstellung primär auf das Milieu der Eisenbahn ausgerichtet, das ihn von früher Kindheit an bis in die Gegenwart begleitet hat. Es taucht auch auf seinen Bildern auf. Einige sind beinahe realistisch, andere haben einen abstrakten Charakter und sind von den Kartenschemata der Eisenbahnstrecken inspiriert. Die Bilder in der Ausstellung werden ergänzt durch dreidimensionale Artefakte, ebenfalls aus dem Milieu der Eisenbahnen.

Josef Bolf, Desintergration

GAVU – Malá galerie / Kleine Galerie

7. 9.–3. 12. 2017

Kurátor / Kurator: Ondřej Chrobák

Vernisáž 6. září v 17.00

Konec dní I.a / Das Ende der Tage I.a, 2015–16, 95 x 65 cm, olej, akryl a papír na plátně / Öl, Acryl und Papier auf Lnw.

Kdyby byl někdo postaven před hypotetický úkol vybrat právě jeden obraz či kresbu, která by reprezentovala generaci narozenou v sedmdesátých letech, nepochybně by nakonec zvolil dílo Josefa Bolfa. Intimní zde vstupuje do kolektivního a zase zpět, sdílíme společný základ a přitom jsme na to sami. Dokážeme časově určit fragmenty prostředí jeho obrazů, velmi často scenérie panelových sídlišť, atmosféru ztotožnit s konkrétním odkazem na klasickou i pokleslou kinematografii, literaturu nebo komiks. Zkrátka nic extra překvapivého, jen se od toho nedokážeme odtrhnout.

Josef Bolf (1971) vystudoval pražskou AVU, byl členem generační skupiny Bezhlavý jezdec (spolu s Jánem Mančuškou, Janem Šerých a Tomášem Vaňkem). Patří k nejocetovanějším současným umělcům. Výstavu pro GAVU koncipoval jako totální instalaci reagující na prostor galerie a integrující různá média: nástěnnou malbu, závěsný obraz, kresbu, koláž, zdrojové obrazové informace a zvuk.

Wenn jemand vor die hypothetische Aufgabe gestellt würde, ein einziges Werk (Bild oder Zeichnung) auszuwählen, das die in den siebziger Jahren geborene Generation repräsentieren würde, würde er schließlich zweifellos auf das Werk von Josef Bolf kommen. In ihm durchdringen sich das Intime und das Kollektive, deren Szenerie und Atmosphäre sind uns sehr vertraut (häufig handelt es sich um Plattenbausiedlungen) und wir sind auch imstande, die Verweise auf die klassische und auch die abgesunkene Kinematografie, auf Literatur und auf Comics zu verstehen.

Josef Bolf (*1971) absolvierte die Prager Akademie der bildenden Künste (AVU) und war Mitglied der Generationsgruppe Bezhlavý jezdec [Kopflöser Reiter] (zusammen mit Ján Manuška, Jan Šerých und Tomáš Vaněk). Er gehört zu den am meisten geschätzten zeitgenössischen Künstlern. Die Ausstellung für die Galerie der bildenden Kunst (GAVU) in Eger konzipiert er als totale Installation, die auf den Raum der Galerie reagiert und verschiedene Medien integriert: Wandmalerei, Hängebild, Zeichnung, Collage, Bildmaterialien aus anderen Quellen und Ton.

Skupina 42 ve sbírkách GAVU Cheb / Die Gruppe 42 in der Sammlung der GAVU Cheb

GAVU – Výstava z depozitáře / Ausstellung aus dem Depot
25. 4.–1. 10. 2017

Kurátorka / Kuratorin: Marie Klimešová

Bohumil Matal, Kompozice / Komposition, 1947, olej, lepenka / Öl, Pappe, 43 x 40 cm

Automat na výstavu. Československý pavilon na Expo 67 v Montrealu

Retromuseum – Výstavní sál / Ausstellungssaal
Kurátorky / Kuratorinnen: Daniela Kramerová, Terezie Nekvindová
11. 5.–5. 11. 2017

UMÍ! Porta – hudební festival i společenský fenomén / Porta – ein Musikfestival und auch ein gesellschaftliches Phänomen

Retromuseum – Nad schody / Über der Treppe
2. 6.–8. 10. 2017

Kurátorka / Kuratorin: Daniela Kramerová

Michaela Kukovičová, To je Praha / Das ist Prag

GAVU – Museum café

5. 4.–1. 10. 2017

Kurátorka / Kuratorin: Veronika Lochmanová

Stálé expozice / Dauerausstellungen

Gotika / Gothik

GAVU – 2. patro / 2. Stock

Moderní a současné umění / Moderne und zeitgenössische Kunst

GAVU – 1. patro / 1. Stock

Životní styl a design v ČSSR / Lifestyle und Design in der CSSR

Retromuseum – přízemí / Erdgeschoß

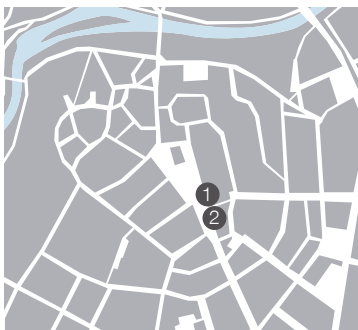
Galerie výtvarného umění v Chebu / Galerie der bildenden Kunst 1

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163
info@gavu.cz, www.gavu.cz

Retromuseum 2

pobočka Galerie výtvarného umění v Chebu
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 17, 350 02 Cheb
www.retromuseum.cz

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 10.00–17.00
Vstupné / Eintritt: 80 Kč; 50 Kč (senioři od 60 let, studenti SŠ a VŠ / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre); 10 Kč (žáci ZŠ, studenti SŠ při kolektivní návštěvě / Schüler bis 15 Jahre); zdarma / frei (děti do 6 let, ZTP, ICOM, RG, UHS / Kinder bis 6 Jahre, Behinderte mit Ausweis, ICOM).
Vstupné zahrnuje návštěvu vřech stálých expozic a výstav jak v Galerii výtvarného umění, tak i v Retromuseu. / Der Eintritt fasst alle dauerhafte und temporäre Ausstellungen sowohl in der Galerie der bildenden Kunst, als auch im Retromuseum um.
Přednášky: 50 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma.

Skupina 42 existující v letech 1942 až 1948 byla nejvýznamnějším seskupením mladých výtvarníků a literátů 40. let. Skupinový program akcentoval slovy slavné statě teoretika Jindřicha Chalupického „mytologii moderního života čili svět, v kterém žijeme“. Vedle fotografa Miroslava Háka, pěti básníků (Ivan Blatný, Jiřina Hauková, Josef Kainar, Jiří Kolář, Jan Hanč) a dvou teoretiků (kromě Chalupického i Jiří Kotalík) ji tvořilo sedm malířů (František Gross, František Hudeček, Jan Kotík, Kamil Lhoták, Jan Smetana, Karel Souček, Bohumír Matal) a sochař Ladislav Živř. Všichni výtvarníci jsou ve sbírkách GAVU Cheb zastoupeni důležitými díly z období Skupiny i z doby před jejím vznikem, která jsou nyní prezentována na drobné výstavě. Je mezi nimi několik Hudečkových Nočních chodců nebo Balon Ressel (1941) Kamila Lhotáka, který se kdysi objevil na obálce jeho monografie.

Die Skupina 42 [Gruppe 42], die in den Jahren 1942 bis 1948 existierte, war die bedeutendste Gruppierung junger bildender Künstler und Literaten der 1940er Jahre. Das Gruppenprogramm akzentuierte nach den Worten des berühmten Artikels des Theoretikers Jindřich Chalupický „die Mythologie des modernen Lebens bzw. die Welt, in der wir leben“. Neben einem Fotografen (Miroslav Hák), fünf Dichtern (Ivan Blatný, Jiřina Hauková, Josef Kainar, Jiří Kolář, Jan Hanč) und zwei Theoretikern (neben Chalupický auch Jiří Kotalík) gehörten zu ihr sieben Maler (František Gross, František Hudeček, Jan Kotík, Kamil Lhoták, Jan Smetana, Karel Souček, Bohumír Matal) und der Bildhauer Ladislav Živř. Diese bildenden Künstler sind in den Sammlungen der GAVU Cheb (Galerie der bildenden Kunst in Eger) alle mit wichtigen Werken aus der Zeit der Skupina 42 und aus der Zeit vor deren Entstehung vertreten, die nun in einer kleinen Ausstellung präsentiert sind.

Automat na výstavu připomene druhou z trojice poválečných prezentací Československa na světových výstavách. Vedle množství jedinečných dokumentů jsou zde prezentována umělecká díla, která zde byla vystavena – unikátní kolekce skla a šperků, modely a studie soch, vitráží a dalších monumentálních děl, která se buď nezachovala, nebo zůstala v Kanadě, a také velká mobilní plastika Jiřího Nováka. Název projektu evokuje výraznou atrakci pavilonu, interaktivní biograf Kinoautomat s Miroslavem Horníčkem, ale především slouží jako metafora pro situaci, v níž naše montrealská účast vznikala. Po Expo 58 v Bruselu se československé výstavnictví etablovalo jako speciální obor architektury a užitého umění, někteří autoři o něm dokonce uvažovali jako o novém uměleckém médiu. Expo 67 se ve své době stalo v Československu jakýmsi etalonem pro kvalitní provedení výstavnických expozic, bylo však i symbolem rutinérského přístupu vedoucího k rozmělnění. Stejnou odbornou publikaci, která je první monografií čs. pavilonu na Expo 67, vydává GAVU Cheb a Akademie výtvarných umění v Praze. Reprízy výstavy se budou konat v Moravské galerii v Brně a v Slovenském centru designu v Bratislavě. Výstavu doplňuje zvuková intervence architekta výstavy a umělce Pavla Sterce.

Automat für Ausstellung erinnert an die zweite der drei Präsentationen der Tschechoslowakei auf Weltausstellungen. Der Titel des Projekts ruft die wesentliche Attraktion des Pavillons in Erinnerung, das interaktive Kino Kinoautomat, dient jedoch vor allem als Metapher für die Situation, in der die tschechoslowakische Teilnahme in Montreal verwirklicht wurde. Nach der Expo 58 in Brüssel hatte sich das tschechoslowakische Ausstellungswesen als Spezialfach der Architektur und der angewandten Kunst etabliert, einige Autoren betrachteten es sogar als ein neues künstlerisches Medium. Die Expo 67 wurde seinerzeit in der Tschechoslowakei zu einer Art Muster für die qualitativ hochwertige Durchführung von Ausstellungen, war jedoch auch ein Symbol für eine routiniertere Herangehensweise, die zur Banalisierung führt. Unsere Ausstellung wird ergänzt durch eine Tonintervention des Ausstellungsarchitekten und Künstlers Pavel Sterec.

Před padesáti lety vznikl v Ústí nad Labem festival příznivců country a trampské hudby Porta. Finále této soutěžní přehlídky se kvůli ostráživosti úředních orgánů vůči jakémkoliv alternativní kultuře několikrát přesouvalo. Teprve v 80. letech se festival usadil v Plzni a rozrostl k desetitisícovému počtu návštěvníků. V průběhu let se jeho těžiště přesunulo k folku a autorské písničkářské tvorbě a s rostoucí masovostí a publicitou přiblížilo střednímu proudu. Politické orgány festival částečně tolerovaly a podporovaly, zároveň však i zakazovaly nežádoucí písně a interprety. Význam Porty překračuje hudební oblast: z návštěvníků se alespoň na několik dní stávali kamarádi zažívající pocit sounáležitosti a možnosti úniku ze socialistické a konzumní reality.

Vor fünfzig Jahren entstand in Ústí nad Labem das Festival Porta der Liebhaber der Country- und Tramp-Musik. In den frühen Jahren wechselt das Abschlusskonzert wegen der Wachsamkeit der amtlichen Organe gegen jegliche Alternative häufig seine Veranstaltungsorte. In den 1980er Jahren findet das Festival seinen ständigen Austragungsort in Pilsen und weitet sich rapide aus, bis zu Zehntausenden von Besuchern bei seinem Abschlusskonzert. Das Festival wird um weitere Genres bereichert, sein Schwerpunkt verlagert sich hin zum Folk und zum Liedermacherschaffen. Politisch bezeichnend ist die partielle Tolerierung und Unterstützung der Tätigkeit der Jugend von Seiten der Veranstalterorgane und zugleich das Misstrauen, die Einschränkungen und Verbote unerwünschter Lieder und Interpreten.

Ilustrace Michaela Kukovičové ke knize *To je Praha*, založené na technice koláže, nedávno získaly jednu z cen na prestižním světovém veletrhu dětské knihy v Bologni. Kniha je první z ediční řady navazující na slavné dětské průvodce po světových metropolích českého emigranta Miroslava Šaška. Ten jich vytvořil celkem devatenáct a nakladatelství Baobab je před několika lety konečně začalo vydávat i u nás. Zde také vznikl ambiciózní projekt na pokračování Šaškovy řady ve spolupráci s nejlepšími evropskými ilustrátory. První kniha je svým způsobem výjimečná: Šašek se totiž do „své“ Prahy fyzicky nikdy vrátit nemohl. Za zmínku stojí i to, že text knihy napsala jeho praneť Olga Černá. Autorka ilustrací Michaela Kukovičová, absolventka ateliéru animace na Vysoké škole uměleckopráhmské v Praze, v galerijní kavárně už jednou vystavovala před čtyřmi roky.

Die auf der Collagetechnik beruhenden Illustrationen von Michaela Kukovičová zu dem Buch *Das ist Prag* erhielten vor kurzem einen der Preise auf der Weltmesse des Kinderbuchs in Bologna. Das Buch ist das erste aus einer Editionsreihe, die an die berühmten, speziell für Kinder gestalteten Stadtführer von Weltstädten des tschechischen Emigranten Miroslav Šašek anknüpft. Dieser hat insgesamt neunzehn derartige Stadtführer geschaffen. In dem tschechischen Verlag Baobab ist nun das ambitionierte Projekt einer Fortsetzung von Šašeks Reihe in Zusammenarbeit mit den besten europäischen Buchillustratoren entstanden. Das erste Buch stellt in eigener Weise etwas Besonderes dar: Šašek hat nämlich physisch nie in „sein“ Prag zurückkehren können. Eine Erwähnung verdient auch die Tatsache, dass der Text des Buches von seiner Großnichte Olga Černá geschrieben wurde.

Středý v GAVU

Akce se konají vždy ve středu v 17.00.

6. září	Josef Bolf, Desintegration	vernisáž
13. září	Miroslav Vystrčil, Retrospektiva	komentovaná prohlídka
20. září	Marcel Fišer: Umění v Berouně	přednáška
27. září	Richard Biegel: Architektura francouzského barokního klasicismu	přednáška

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR. Titulní strana / Titel-seit: Miroslav Vystrčil, Ležící / Die Liegende, poč. 60. let / Anfang der 60er Jahre, GAVU Cheb